במדה זאת קנו, ר' יהודה אומר לעולם לא קנה עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור

קתני מיהת או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג מושך ומנהיג אין, אבל רכוב לא, הוא הדין דאפילו רכוב והא דקתני מושך ומנהיג לאפוקי מדר' יהודה דאמר עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור קמשמע לן דאפילו איפכא נמי קני, אי הכי ליערבינהו וליתנינהו "שנים שהיו מושכין ומנהיגין בין בגמל בין בחמור"? איכא חד צד דלא קני: איכא דאמרי משיכה בחמור ואיכא דאמרי הנהגה בגמל ואית דמותיב מסיפא במדה זו קנה במדה זו למעוטי מאי, לאו למעוטי רכוב? לא, למעוטי איפכא, אי הכי היינו ר' יהודה? איכא בינייהו צד אחד דלא קנה: איכא דאמרי משיכה בחמור ואיכא דאמרי הנהגה בגמל ת"ש אחד רכוב ואחד תפוס במוסירה: זה קנה חמור וזה קנה מוסירה שמע מינה רכוב קני, הכא נמי במנהיג ברגליו *אי הכי נקני נמי רכוב במוסירה: אימא זה קנה חמור וחצי מוסירה וזה קנה חצי מוסירה בשלמא רכוב קני דקמגבה ליה בן דעת אלא תפוס במוסירה במאי קני? אימא זה קנה חמור וכוליה מוסירה וזה קני מה שתפוס בידו *האי מאי אם תימצי לומר המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו הני מילי היכא דקא מגבה ליה ארעתא דחבריה, האי ארעתא דידיה קא מגבה ליה איהו לא קני, לאחריני מקני? אמר רב אשי זה קנה חמור ובית פגיה וזה קנה מה שתפוס בידו והשאר לא קנה לא זה ולא זה ורבי אבהו אמר לעולם כדקתני הואיל ויכול לנתקה ולהביאה אצלו, והא דר' אבהו *ברותא היא דאי לא תימא הכי טלית שהיא מונחת חציה על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד ובא אחד והגביה חציה מעל גבי קרקע ובא אחר והגביה חציה מעל גבי עמוד הכי נמי דקמא קני ובתרא לא קני הואיל ויכול לנתק ולהביא אצלו? אלא הא דר' אבהו ברותא היא ת"ש ר' אליעזר אומר רכוב בשדה ומנהיג בעיר קנה הכא נמי מנהיג ברגליו, אי הכי היינו מנהיג? תרי גווני מנהיג, אי הכי רכוב בעיר מאי טעמא לא קני? אמר רב כהנא לפי שאין דרכן של בני אדם לרכוב בעיר, אמר ליה רב אשי לרב כהנא אלא מעתה הגביה ארנקי בשבת שאין דרכן של בני אדם להגביה ארנקי בשבת הכי נמי דלא קני אלא מאי דעבד עבד וקני הכא נמי מאי דעבד עבד וקני? אלא במקח וממכר עסקינן דאמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין:

ואי

במדה זו. לקמיה מפרש למעוטי מאי: אי הכי. דלתנא קמא איפכא קני אמאי קתני משיכה בגמל והנהגה בחמור ליערבינהו וכו' מושכין ומנהיגין: איכא חד צד דלא קני. להכי לא מצי למתני בתרווייהו משיכה והנהגה ותנא הכי מושכין בגמל ומנהיגין בחמור או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג באחד מהן אותו שדרכו בשניהם: במדה הזאת. קס"ד במשיכה או בהנהגה בין בגמל בין בחמור: אחד תפוס במוסירה. ואינו מנהיג: ש"מ רכוב קני. שלא במקום מנהיג, וכיון דשלא במקום מנהיג קני כוליה במקום מנהיג פלגי: נקני נמי רכוב במוסירה. שבראש החמור שהוא תכשיט החמור וכחמור דמי: בשלמא רכוב. מצית למימר דקנה בהגבהת חבירו שהגביה ראשו השני מן הקרקע דקא מגבה לה בן דעת: אלא תפוס במוסירה במאי קני. פלגא והלא ראשה השני מונח במקומו והגבהת הפקר לא קניא עד דעקר לכוליה: האי מאי. דקא אמרת הגבהת תופס במוסירה לא הויא הגבהה לדידיה והויא הגבהה לאחריני, אפילו אם תימצי לומר כו': ובית פגיה. קיבצי"ל בלע"ז מה שבראש החמור וכחמור דמי: מה שתפוס בידו. דמה שבתוך ידו הוי מגביה לגמרי: לא זה ולא זה. והבא לחוטפו יחטוף: כדקתני. זה קנה חמור וזה קנה מוסירה אפי' בית פגיה של חמור: הואיל ויכול. התפוס במוסירה למושכו בכח ויתנתק מראש החמור ויביאנו אצלו דהואיל וראש החמור גבוה נוח להביאה אצלו בנתיקה אחת: ברותא היא. דאע"ג דיכול לנתק לאו הגבהה היא: חציה על גב העמוד. דכיון דבמקום גבוה הוא האוחזה בראשה השני נוח לו לנתק ולהביאה אצלו דלא מחסר הגבהה: הכי נמי דקמא קני. דמכי אגבהה קניא כולה משום דיכול לנתקה אם כן יש חילוק בשנים שהגביהו מציאה זה מכאן וזה מכאן בין מקום גבוה למקום נמוך: דהיכא דשני ראשיה מונחים בקרקע אין הגבהת של ראשון קונה כולה שאין יכול לנתקו ולהביאו אצלו מתוך שהוא ארוך ומונח בקרקע כל מה שהוא נותקו ומושכו אחריו נגרר הוא על גבי קרקע והיכא דאחד מראשיה גבוה כגון בראש החמור או על גבי עמוד המגביה תחלה ראש שעל גבי קרקע קונה כולה ולכן לא אשכחן תנא דמפליג: רכוב בשדה. בהמה של מציאה קונה אבל לא בעיר וטעמא מפרש לקמיה, ומנהיג אף בעיר קנה. וכ"ש בשדה ש"מ רכוב לחודיה קני כו': אין דרכן. משום צניעותא:

ואי

מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא. תימה מנ"ל דלמא כ"ש רכוב דתפיס ביה ואי משום דשיירה אטו בכל דוכתי תנא כולהו קניינין וי"ל דממשנה יתיר' קדייק דליערבינהו ולתנינהו שנים שהיו מושכין או מנהיגים בין בגמל בין בחמור ותו לא מדקתני בלישנא יתירא ש"מ דלמעוטי רכוב אתא והיינו דפריך בתר הכי וליערבינהו ולתנינהו וא"ת לעולם מנ"ל למעוטי רכוב דלמא הא דלא ערבינהו כדי לאשמועינן דמשיכה אורחא בגמל והנהגה בחמור ואפ"ה אחד מושך ואחד מנהיג בגמל לא מבטל משיכה דאורחא בגמל את ההנהגה דלאו אורחא וכן בחמור איפכא ולכך תנא בתר הכי אחד מושך ואחד מנהיג ולא למעוטי רכוב וי"ל כיון שישמיענו שמשיכה והנהגה שניהם קנו בגמל ובחמור פשיטא שאין אחד מבטל חבירו משום דהאי אורחיה והאי לאו אורחיה אבל במתני' משמיענו שפיר שאין מבטל רכוב ומנהיג ברגליו את מנהיג לחודיה לפי שיש ברכוב כל מה שיש במנהיג ועוד דתפיס בה: **אי** הכי ליערבינהו ולתנינהו. לפי מאי דס"ד דרכוב קני ומשיכה והנהגה בין בגמל בין בחמור במדה זו קנה אתא למעוטי שום קנין אחר או רכוב במקום מנהיג: **אי** הכי היינו ר' יהודה. הוה מצי לאקשויי מגופה דקתני או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג ש"מ דבחד צד קני: **ונקני** נמי רכוב במוסירה. אי גרסינן אי הכי ה"פ אי אמרת בשלמא כשאין מנהיג ברגליו ורכוב קני הבהמה משום דתפיס בה א"ש דלא קני מוסירה דבמטלטלין לא שייך קנין של מוסירה אלא בהגבהה או משיכה אבל אי מיירי במנהיג ברגליו לקני נמי מוסירה במשיכת הבהמה אי אמרינן מסוך בהמה זו וקני כלים שעליה קני דלקמן מיבעיא לן אי קני אי לא קני ליפשוט מהכא דלא מהני: **והשאר** לא קנה לא זה ולא זה. ואפילו אי אמרינן מס"ך בהמה וקני כלים שעליה קני הכא כיון דתפיס במוסירה לא קני רכוב נמי לא קני כדאמרינן אדעתא דידיה אגבהה איהו לא קני כו': **דאי** לא תימא הכי טלית שחציה כו'. קצת קשה מנ"ל שלא יחלוק רבי אבהו אף בזה: **הואיל** ויכול לנתקו ולהביאו אצלו. תימה דמשמע דאם נתקה שהוא קונה כו' משום שעל ידו הוגבהה למעלה משלש ומאי שנא מעני המנקף בראש הזית (גיטין דף סא.) שאין בו גזל אלא מפני דרכי שלום וכן פרק הגוזל קמא (ב"ק דף צח. ושם ד"ה והני מילי) הזורק סלע של חבירו לים פטור ומוקי לה בדאדיי' אדויי אלמא לא חשיב מה שהוגבהה על ידו הואיל וסופו ליפול וי"ל דשאני הכא שתופס בידו אחד מן הראש א"נ הכא איירי כשניתק מן העמוד אינו ארוך כ"כ שיגיע ראש השני לארץ ושאני שילוח הקן (חולין דף קמא:) דקאמר זיל טרוף אקן דלגבהינהו ולקנינהו התם נמי הוגבהו על ידו יותר ממה שהיה תחילה שהרי קצת מפריחים למעלה לכך *קני: **אי** הכי רכוב בעיר מאי טעמא לא קני. אי גרסינן א"ה ה"פ אי אמרת בשלמא לא מיירי במנהיג ברגליו לכך בעיר לא קני דלא אזלא מחמתיה לפי שיש בני אדם שמדברים יחד ויש כמה דברים באמצע הדרכים אלא אי אמרינן במנהיג ברגליו א"כ אזלא מחמתיה טובא ואמאי לא קני:

מסוך

סב א מיי' פי"ז מהל' אבידה הל' ס ועי' בהשגות ובמ"מ סמג עשין עד טוש"ע ח"מ סי' רעא סעיף א:

סג ב ג מיי' שם הל' ז טוש"ע שם סעיף ג:

סד ד ה טוש"ע ח"מ סי' רסט סעיף ה וע"ש:

סה ו ז מיי' פ"ב מהל' מכירה הל' י ועיין במ"מ סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' קצז סעיף ס:

רבינו חננאל

פי' איכא חד צד דלא קני יש מי שאומר משיכה בחמור לא קני אבל בגמל בין במשיכה בין בהנהגה קני. ויש מי שאומר הנהגה בגמל לא קנה אבל חמור בין במשיכה בין בהנהגה קני. פי' פגיה רצועות של מוסירה הנתונות על לחייה ועל פדחתה. סוגיא דשמעתא טלית מונחת על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד בא אחד והגביה חציה מעל גבי קרקע ובא אחר והגביה חציה שעל גבי עמוד א). רכוב אי קני אי לא קני ת"ש ר"א אומר רכוב בשדה קנה וכו' ודחי' התם במנהיג ברגליו אי הכי היינו מנהיג. ופרקי' תרי גווני מנהיג. ואסקי' במקח וממכר אי אמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין אי ברשות הרבים רכוב קנה.

א) חסר פה בהעתקה ונראה דצ"ל קנו תרוייהו.

[פי' במקום שטעו חכמים ולא דברו כהלכה לא רצה לגנותם ולומר טעו אלא אמרו ברותא היא כלומר דעת חיצונית היא. ערוך ערך בר ד']

[לעיל ח.]

ס"א בדותא [ועי' פסחים יא. בגליון מהרי"ב]

[ופ"ע תוס' כתובות נ: ד"ה ואי דלא מני]

* אחרי הסוגריים בגמ' ממשיכה בדנין רכוב אי קני. בתוך הסוגריים בגמ' קנה בקניית המוסירה שמוזכר במקור 3

נושא (בתוך הסוגריים) לפי האוקימתא במקור 3 מדבר במנהיג ברגליו למה משאי והרוכב לא קנה במוסירה

מבנה

תיקוני לשון על מקור 3 לאור קושיא הנ"ל

מבנה

תשובות לקושיא על ר' יהודה ממקור 4

עין משפט נר מצוה

סו א מיי' פ"ג מהל' מכירה הל' י סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' קצ סעיף ה :

סז ב מיי' שם הלכה ח ועי' פי' במ"מ טוש"ע שם סעיף ו :

סח ג מיי' פ"ג מהל' מכירה הל' יג סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' רב סעיף יד :

סט ד ה ו מיי' שם הל' יג יד סמג שם טוש"ע שם סעיף יג וטוש"ע אה"ע סי' קלט סעיף טז :

ע ז מיי' פ"א מהלכות זכיה ומתנה הל' ה סמג עשין עג טוש"ע ח"מ סי' רעג סעיף טו :

עא ח מיי' פ"ה מהלכות גירושין הל' ח וע"ש סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קלט סעיף י :

עב ט מיי' פי"ז מהל' גזילה ואבידה הל' ב סמג עשין עד טוש"ע ח"מ סי' רסט סעיף ו :

עג י כ מיי' פ"ב מהל' מתנות עניים הל' יט:

מבנה
דוגמאות שרכיבה כדרכו במקח וממכר ולכן קונה

נושא
משיכת בהמה כדי לקנות כלים שעליה ולא את הבהמה

נושא (המשך)
חצר מהלכת לא קונה

מבנה
"אלא מעתה" קושיות על הא דאמר רבא דחצר מהלכת לא קנה

◆

רבינו חננאל

וכן אם הוא אדם חשוב שאין דרכו להלך רגלי קנה ברכיבה. וכן האשה. וכן אי גברא זילא הוא קני. בעי ר"א האומר לחבירו משוך בהמה זו וקני כלים שעליה מהו אמר רבא אי אמר ליה קני בהמה וקני כלים שעליה מי קנו כלים במשיכה דבהמה אמאי חצר מהלכת היא ואסקי' והלכתא בכפותה. וכן ספינה דקפצו דגים בתוכה קנאם בעל הספינה דספינה מינח נייחא ומיא הוא דממטו לה. ואסיקו רב אשי ורבינא באשה מהלכת ברה"ר וזרק לה בעלה גיטא בתוך קלתה נתגרשה מאי טעמא קלתה מינח נייחא ואיהי מסגיא תות' הני כולהי לאו חצר מהלכת נינהו וכן הלכה: **ירושלמי** אמר רב הונא בשם רבנן [תני] תמן אשה שהיתה רוכבת על גבי בהמה ושנים מנהיגין אותה היא אומרת אלו עבדיי והבהמה והמשוי שלי וזה אומר זו אשתי וזה עבדי וזו חבילתי א) צריכה גט משניהן והיא משחררת את שניהן ושניהן משחררין זה את זה ובבהמה ובמשוי שלשתן שוין: **פיסקא** מתני' היה רוכב על גבי בהמה וכו' תנן התם בפאה פ"ד מי שליקט [את הפאה] ואמר הרי זו לאיש פלוני עני ר"א אומר זכה לו וחכ"א יתננה לעני הנמצא ראשון. ואמר מחלוקת מעשיר לעני וכו' ולימא מר מעני לעני מחלוקת דהא מציאה הכל כעניים הן אצלה. ותנן ראה את המציאה ואמר לחבירו תנה לי נטלה ואמר אני זכיתי בה זכה בה לעצמו אי אמרת בשלמא מחלוקת מעני לעני

א) וזה אומר זו אשתי וזה עבדי וזו חבילתי צריכה גט וכו' [ועי' בקדושין ס"ה ע"ב ובפרש"י שם וי"ל].

נושא כללי (עד דף י.)
מגביה מציאה לחבירו

נושא
ליקט פאה ואמר הרי זו לפלוני עני

מבנה
"מגו"

ואי רשות הרבים הוא [א] קני ואי אדם חשוב הוא קני, ואי אשה היא קניא, ואי איניש זילא הוא קני. בעי ר' אלעזר האומר לחבירו משוך בהמה זו לקנות כלים שעליה מהו? לקנות מי אמר ליה קני? אלא משוך בהמה זו וקני כלים שעליה מהו? מי מהניא משיכה דבהמה לאקנויי כלים או לא? אמר רבא אי אמר ליה קני בהמה וקני כלים מי קני כלים, חצר מהלכת היא וחצר מהלכת לא קנה, וכי תימא כשעמדה והא *כל שאילו מהלך לא קנה עומד ויושב לא קנה, והלכתא בכפותה, אמרו ליה רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע לרבא אלא מעתה היה מהלך בספינה וקפצו דגים ונפלו לתוך הספינה הכי נמי דחצר מהלכת היא ולא קני? אמר ליה ספינה מינח נייחא ומיא הוא דקא ממטו לה. א"ל רבינא לרב אשי אלא מעתה היתה מהלכת ברשות הרבים וזרק לה גט לתוך חיקה או לתוך קלתה הכא נמי דלא מגרשה? א"ל קלתה מינח נייחא ואיהי דקא מסגיא מתותה:

מתני' היה רוכב על גבי בהמה וראה את המציאה ואמר לחבירו תנה לי: נטלה ואמר אני זכיתי בה, זכה בה, אם משנתנה לו אמר אני זכיתי בה תחלה, לא אמר כלום: **גמ'** *תנן התם מי שליקט את הפאה ואמר הרי זו לפלוני עני: ר' אליעזר אומר זכה לו וחכמים אומרים יתננה לעני הנמצא ראשון. אמר עולא אמר ר' יהושע בן לוי מחלוקת מעשיר לעני: דר' אליעזר סבר *מגו דאי בעי מפקר נכסיה והוי עני וחזי ליה, השתא נמי חזי ליה, *ומגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה ורבנן סברי *חד מגו אמרינן תרי מגו לא אמרינן, אבל מעני לעני דברי הכל זכה לו – דמגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה, אמר ליה רב נחמן לעולא ולימא מר מעני לעני מחלוקת דהא מציאה הכל עניים אצלה ותנן היה רוכב על גבי בהמה וראה את המציאה ואמר לחבירו תנה לי, נטלה ואמר אני זכיתי בה, זכה בה. אי אמרת בשלמא מעני לעני מחלוקת

מתניתין

משוך בהמה זו וקני כלים שעליה כו'. מבעיא ליה כיון דמשיכת הבהמה שהולכת מעצמה לא שייכא בכלים לא יקנה הכלים אבל אם אמר משוך קופה וקני כלים שבתוכה פשיטא ליה דקני ואם תאמר תפשוט מברייתא דהמוכר את הספינה (ב"ב דף פה: ושם) דקתני משך חמרין ופועלין לתוך ביתו שניהם יכולין לחזור אלמא דלא קני פירות במשיכת הבהמה וי"ל דהתם לא אמר ליה קני לכך לא קני [א"נ התם כשמשך החמרין ולא משך את החמור] והא דקתני בין פסק כו' ה"ה אפי' פסק ומדד יכולין לחזור אלא משום דסיפא מפליג בין פסק עד שלא מדד ובין מדד עד שלא פסק נקט נמי ברישא האי לישנא וכן צריך לתרץ בסיפא דקתני פרקן והכניסן לתוך ביתו פסק עד שלא מדד אין יכולין לחזור ובעי למפשט מינה התם דכלי של מוכר ברשות לוקח לא קני המוכר שהמקח קיים אלמא הכלי מתבטל אגב הרשות משמע מטעם משיכה אינה קונה לפי שהוא בכליו של מוכר וכי משני התם ומוקי לה ששפכן מכליו של מוכר או במתכלי דתומי משמע שאם היה בכליו של מוכר לא היה קונה אף על פי שהכניסן לתוך ביתו דהיינו משיכה ואמאי והא פשיטא לן במשוך קופה זו וקני כלים שבתוכה קני אלא התם י"ל משום דלא אמר ליה קני ואינו רוצה שיקנה אלא במשיכת פירות עצמן ועוד מצינו למימר דהתם משמע ליה שלא פסק עד אחר המשיכה ולכך לא קניא במשיכה וא"ת אמאי נקט משוך בהמה זו ולא נקיט קני אי משום דבקני פשיטא ליה דקני מטעם חצר אע"פ שהיא מהלכת א"כ במשוך נמי אמאי מספקא ליה כיון שהשאילה לו הרי היא כאילו היא שלו עד לאחר הקנין ויקנה מטעם חצר וי"ל דכשא"ל משוך לא השאיל לו הבהמה לקנות הכלים מטעם חצר אלא במשיכת הבהמה אי נמי אי הוי בעי קני בהמה וכלים והוה מהדר ליה דקני לא היה יכול לידע מזה שבמשיכת הבהמה יקנה הכלים כי שמא מטעם חצר קני ובכפותה ולכך איבעי ליה במשוך:

ספינה מינח נייחא ומיא הוא דקא ממטו לה. אע"ג דבפ"ק דקדושין (דף כב:) אמרינן דתלמיד חכם רכוב כמהלך דמי הכא חצר משום יד אתרבאי והוה שפיר *דומיא דיד דמינח נייח וממטו לה עם גופיה וכן בפ"ק דשבת (דף ה: ושם ד"ה אגוז) אגוז צף ע"ג מים לא הוי הנחה אגוז בכלי וכלי צף על גבי מים מהו התם משום דדומיא דמלאכת המשכן בעינן ולא היו מניחין חפצים בדבר שהיה מתנענע ומתנדנד אבל גבי קנייה כיון שהוא דומיא דידו קני: **ה"נ** דלא מגרשה. פרש"י הא דתנן זרק לתוך קלתה מגורשת ותימה נוקמה בכפותה ושמא כ"ל דוחק א"כ הכא מסברא פריך כדפריך מספינה ולא מכח משנה: **ולימא** מר מעני לעני מחלוקת. ויחלקו בתופס לב"ח במקום שחב לאחרים ולא מטעם מגו דהא רב חסדא דקאמר כמו רב נחמן בסמוך המגביה מציאה לחבירו לא קנה חבירו אית ליה פרק קמא דגיטין (דף יא: ושם) דפליגי בתופס לבעל חוב ולא מטעם מגו עד דדחי ליה רב פפא דלמא במגו פליגי:

רב

ואי רשות הרבים הוא קני. בעיר דרך לרכוב שם ולא להנהיג פן יפסקו עוברי דרכים בינו לבין בהמתו: ואי אדם חשוב הוא. אין דרכו להנהיג בהמה ברגליו ודרך כבוד לרכוב עליה אף במתא שאין בני אדם שם וכן אשה שאין בה כח לאחוז הבהמה פן תינתק סימנה: ואי איניש זילא הוא קני. שדרכו לרכוב לפני כל אף בלא דוחק לפי שאינו נוגע אבל אדם בינוני כגון שאינו חשוב בעושר ואינו בוש להוליך בהמה ברגליו אין דרכו לרכוב במתא בעיר משום צניעות: משוך בהמה זו על מנת לקנות כלים שעליה. במקח וממכר ומוכר לו את הכלים ולא את הבהמה: לקנות מי קאמר ליה קני. לקנות משמע אתה התכוין לקנות, אני איני מקנה לך: מי קני כלים. במשיכה דבהמה עם הבהמה דמדקא מבעיא לך במוכר כלים בלא בהמה מכלל דבמוכר שניהם פשיטא לך (א) דמקני בהמה קני כלים משום תורת חצר דקיימא לן חצרו של אדם קונה לו ובהמתו כחצרו, והא חצר מהלכת היא וחצר מהלכת לא שמעינן דתקני דכי אתרבאי (גיטין דף עז.) מאם המצא תמצא בידו – גגו חצרו וקרפיפו אתרבאי דלא נייד והוי משתמר: וכי תימא כשעמדה. לאחר שעקרה ידה ורגלה ונקנית לו הבהמה במשיכה עמדה ולא הלכה ונקנו כלים בעמידתה דקנה לו חצרו: כל שאילו מהלך לא קנה כו'. כלומר כיון דראויה היא לילך לאו דומיא דחצר היא ואין קונה בתורת חצר: והלכתא. האי דפשיטא ליה דכי אמר ליה קני בהמה וקני כלים קני: בכפותה. היא דפשיטא ליה (ב) דדומיא דחצר הוא קני וכל היכא דאמרינן בגמרא והאמר רבא כל שאילו מהלך לא קני כו' מהכא קאמרי ליה: קלתה. סל שעל ראשה שנותנת בה כלי מלאכתה וטווי שלה: ה"נ דלא הוי גיטא. והאנן תנן במס' גיטין (דף עז.) זרק לה גיטה לתוך חיקה או לתוך קלתה הרי זו מגורשת: **מתני'** לא אמר כלום. דאפילו אמרי' המגביה מציאה לחבירו לא קנה חבירו כיון דיהבה ליה קנייה ממה נפשך אי קנייה קמא דלא מתכוין להקנות לחבירו, הא יהבה ניהליה במתנה אי לא קנייה קמא משום דלא היה מתכוין לקנות הויא ליה הפקר עד דמטא לידיה דהאי וקנייה האי במאי דעקרה מידיה דקמא לשם קנייה: **גמ'** מי שליקט את הפאה. אדם בעלמא שאינו בעל שדה דאי בבעל שדה לא אמר ר' אליעזר זכה דליכא למימר מיגו דזכי לנפשיה דאפילו הוא עני, מוזהר הוא שלא ללקט פאה משדה שלו כדאמר בשחיטת חולין (דף קלא:) לא תלקט לעני להזהיר עני על שלו: מעשיר לעני. שעשיר הוא שליקטה לצורך העני: מגו דזכי לנפשיה. דאי בעי הוה זכי לנפשיה אם הגביה לעצמו: חד מגו. מעני לעני: ולימא מר דאפילו מעני לעני. אמרי רבנן דלא זכה לו: דהא מציאה הכל עניים אצלה. כלומר הכל כשרים לזכות בה כעניים בפאה: ותנן. המגביה מציאה לחבירו לא קנה חבירו ולא אמרינן מגו דאי הוה בעי הוה זכי לנפשיה זכי נמי לחבריה כי מגבה לה כולה לשם חבירו דתנן היה רוכב כו': ואמר אני זכיתי בה. קס"ד אני רוצה לזכות בה עכשיו קאמר ומודה הוא שמתחילה הגביה לשם חבירו וקתני זכה בה אלמא לא קנה חבירו: אי אמרת בשלמא מעני לעני מחלוקת. דאמרי רבנן לא אמרינן מגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה אלא היכא דהגביה לדעת שניהם כגון שנים שהגביהו מציאה דאמר בה לעיל (דף ח.) גבי בזמן שהם מודים חולקים בלא שבועה דטעמא משום מגו דזכי בהגבהה זו לנפשיה זכי נמי לחבריה אבל מגו דאי בעי הוה זכי לנפשיה זכי לחבריה לא אמרינן:

מתני'

מסורת הש"ס

ב"ק יב. גיטין כא. עח.

פאה פ"ד מ"ט גיטין יא:

[ברכות מז. וש"נ] [לעיל ח.] נדרים מג: [תמורה יא:]

◆

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מי קני וכו' פשיטא לך דמקני בהמה: (ב) ד"ה והלכתא האי וכו' דפשיטא ליה דכיון דדומיא:

◆

הגהות הגר"א

[א] גמ' קני ואי. רשות קו ואי. על מלת קני ועל הוא מנלת ואי ונ"ב הרא"ש ל"ג זה אבל ברמב"ם גורס כגירסא שלנו:

גליון הש"ס

גמ' והלכתא בכפותה. כעין זה ערכין ז' ע"א והלכתא דיתבי: תוס' ד"ה ספינה וכו' דומיא דיד דמינח. תמוה לי דא"כ הגוף עצמה מקרי מהלך והאמאי מהני נותן גט על ראשה. גם אמאי בנתן גט ביד עבדה מקרי חצר מהלכת. הא היד מינח. אלא ע"כ דיד והגוף חד הוא אלא דאמרי' מה ידה שאינו מהלך סייט דאינו מהלך מהקונה דבכ"מ שהיא מהלך שם הוא הקונה משא"כ חצר דמהלכת מהקונה ועע"ב :